

Edo Maajka Stig'o ćumur

"Slušaj folk, slušaj dens, slušaj haus, i ostatak scene, nitko vas ne tjera ljudi da slušate mene", ograđuje se Edo na početku, trećeg - nikako posljednjeg - albuma, na kojem se klanja rudarima i teškom življenju prenašanjem uglja. Metaforički i direktno poziva na zatvaranja ušesa i toleranciju. Svatko u svoje ladice i spokoj svima vječni.

Edo je iznimno senzibilan pojedinac čija verbalna darovitost kroz medije biva izvrgnuta i pretvarana u ono čega se autor zgraža. To ga smeta. Novi album je odricanje odgovornosti i podvlačenje razlike od medijskog Ede i njegovog privatnog odraza. Inzistiranje na zadržavanju nepromijenjenog karaktera i pogleda na svijet sukus je dobrog dijela rudarenja. Ostatak će otpasti na iznimno raspoloženog socijalnog radnika čije riječi mogu pokrenuti publiku i održati ga tamo gdje se isključivo kvalitetom materijala i sročene riječi sam pozicionirao.

Tajna novog albuma je zadržavanje pričalačke uvjerljivosti, snaga odabranih tema i načina izgovaranja, a ponajviše inzistiranje na vrlo šarolikom ritmičkim obrascima i podlogama posuđenim od kreme de le kremanja ovdašnjih producenata. Redom posluživanja od Dasha, Kooladea, Oneye, Baby Dooksa, Sleepgolfea, Billyja, Nacea. Nema Shota, znači da album nema centralnu temu poput "No sikiriki", dok će se lista skrivenih favorita potraživati na popisu pjesama sklopljenih od r'n'b, riff'n'roll, UK garage, dirty south ritmičkih shema.

Ironija je iznimno zahvalno i učinkovito oružje kada onaj koji se njome služi ima argumentirane temelje i rezerve jake kao i prvu petorku. U tom smislu raspoređivanja snaga i vaganja količine isporučenog uglja, svi koji su ga do sada voljeli, nastavit će profitirati jer ih ljubimac nije iznevjerio. "Bomba" je cinična posveta zagrebačkim sponzoriranim praznoglavih gerlicama, "Budi i ti" s Ajs Nigrutinom razigrava rujanje MTV r'n'b facama, međutim završavanje vezivanjem Missy Elliot, Justina, Nellyja, R. Kellyja i koga li sve ne, na jahti, ne biva doli zabavljanjem dvojice naratora koji prepričavaju možebitnu buduću epizodu nekog Matakovićeveog stripovskog karikiranja. Dash se u "Trpaj" oslonio na beat kakvim je Missy Elliott pumpala zadnji studijski album, dok se Edo osvrće na korištenje policijskih metoda i govor batinanja prema halo efektu i "odokativnim" metodama izvlačenja sumnjivaca iz mase.

"Para na paru (uš na fukaru)" agresivni je ritmički obrazac i odlomak britanskog undergrounda koji je palio u vrijeme bombanja Dizzie Rascalla.

Edo ga koristi kako ne bi lomio jezik i dokazao verbalnu vještinu bez preplitanja, međutim upravo je dokazivanje snage i tehnike brbljanja jedini "Sretno dijete" u Billyjevom aranžmanu ne govori o sreći na način Igora Mirkovića niti Prijavog kazališta, na svu sreću. Prvi singl razigravanja s Remi u ulozi pjevačice refrena "To mora da je ljubav" poslužio vam je kao upoznavanje s neodgovornom stranom storytellera.

Jedno od centralnih mjesta albuma suradnja je s Dinom Šaranom čiji refren u stvari "To se traži" hvata u čeljust trenutnu situaciju na ovdašnjoj glazbenoj sceni i prilično precizno daje dijagnozu što nam to treba da bi bili uspješnima. Ili se smatrali takvima prema sistemu

vrijednosti koji pokušavaju nametnuti postojeći mediji i tiskovine.

Sleepgolfer servira beat za "Moj cijeli život" tako da se Edino duplo brže repanje i rimovanje doživljava kao albumski broj dva demonstracije vještine i različaka u načinima brbljanja, a ne samo onome što govori, obzirom da mu po pitanju izbora tema nema ravnih od postojećih rimoklepaca.

Nježni Edo razotkriva se u poslanici prijatelju u egzilu "Za Mirzu" u kojoj mu opisuje što se i koliko sranja zbiva na potezu Zagreb - Sarajevo otkad je otišao "stomakom u daljinu". Nitko bolji od jarana Dina Šarana za opetovanje refrena u kojem će nativni bosančerosi otpjevati i ispričati ostatku naroda koliko im sevdah izvire iz svake pore. "Reko sam joj" još je jedan direkt na emocije, zaključni dio trilogije koja je na svakom albumu tematizirala odnose dvoje bez happy enda. Sve je počelo "Mahirom i Almom", nastavljeno "On je mlađi", dok razdor veze prepričava česte doživljaje "urbanih" parova.

"Moš me pljuvat" izvrsna je demonstracija veličine bez šanse za optuživanje zbog egoizma ujedno je i najbliže približavanje Ede jednom od najdražih mu bendova RATM, ironično, posredstvom Audioslave ćopljenog riffa koji sjajni Nace briljantno kombinira. Izvanredna suradnja i posveta Balkanu kroz bombanje Sky Wikluha i Frenkieja "Stvoren za rep" izgrađena je na Baby Dooksovom prepisivanju Timbalandovih ritmova za Bubbu Sparxa. Poigravanje s loopom usne harmonike zakeljenom na lupajuću podlogu zvuči stimulativno za shake efekt.

"Blažena tišina" konačno je druženje s Mlađom i Sašom iz TBF-a, dugovanje širokoj i šarolikoj glazbenoj porodici Edo će zaokružiti Munjinim dancehall imitiranjem Seana Paula u "Nikad više", dok je šećer na kraju "Severina" koja namjerno nije o izvjesnoj dotičnoj nacionalnoj gospodičini s kojom se Edo dodirivao prljavo putem novina, već privlačenje pažnje svim tim površnim medijima i fanovima Ede koji ga mile i prisvajaju samo kao potencijalni izvor incidenta.

Rudarenje je težak i častan posao. Obično ruke budu prljave, pa određen broj ljudi s gadljivim izrazom lica gleda na momke s kacigama na maljavim facama i bradama od 3 do 7 dana. Ti nisu slušatelji Ede Maajke, ali o njima je dobar dio novog albuma. Svi ostali, navalite bez obzira na brojčani raspored snaga. Vi protiv njih. Oni protiv drugih. Svi protiv nas. Mi protiv njega. Edo je rezervirao vagone i vagone materije za istovar.

Može li jednom bez polarizacija u društvu? Može li jednom svatko čistiti svoju avliju? Može li jednom poštivanje raznolikosti i tolerancija brate? Neka su od pitanja na koje još uvijek tražimo odgovore. Edo kao autor, mi kao slušatelji. Čak i ako nekad zamijenimo pozicije.

Anđelo Jurkas